

РЕШЕНИЕ

№ 6915

гр. София, 03.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 24.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **9674** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е след изпращането му по подсъдност на АССГ с Определение №12125/30.09.2020г. по адм. дело № 9974/2020г. по описа на ВАС по жалба от Д. С. К. от [населено място] срещу Решение № Ц1040-23-9/ 15.04.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. З., с което е оставена без уважение жалбата на Д. С. К. срещу Разпореждане № О-23-000-00-01367278/07.02.2020г. на Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ С. З.. С доводи за материална незаконосъобразност моли съда да отмени обжалвания административен акт и решението на Директора на ТП на НОИ – [населено място].

В съдебно заседание, жалбоподателят лично поддържа жалбата.

Ответната страна – Директорът на ТП на НОИ С. З. чрез процесуален представител, оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: На 21.01.2020г. в ТП на НОИ - С. З. е постъпило по електронен път приложение №10 с вх. №Р14-23-000-00-[ЕГН], от дружеството [фирма] с ЕИК[ЕИК], ведно с заявление декларация по чл. 53 от КСО от Д. С. К. за изплащане на парично обезщетение за отглеждане на детето С. В. К., родено на 13.12.2018г. В т. 1 на горепосоченото приложение е удостоверено, че на лицето Д. С. К. е разрешен отпуск по чл. 164, ал. 1

от Кодекса на труда (КТ) със заповед № 1 от 27.12.2019г. за периода от 27.12.2019 г. до 13.12.2020 г.

Във връзка с преценка на осигурителните права на лицето и с оглед извършена служебна проверка в регистъра на осигурените лица /РОЛ/ и регистър „Трудови договори“, както и в Търговски регистър е установено, че Д. К. работи по трудово правоотношение с осигурителя [фирма], считано от 05.10.2018 г., като за нея са подавани документи за ползване на парични обезщетения и помощи от ДОО. Установява се, че за осигурителя [фирма] липсват данни за внесени осигурителни вноски във фондовете на Държавното обществено осигуряване ДОО, считано от месец септември 2016 г. Установява се също, че законният представител на търговското дружество - Р. В. К. е починала на 05.02.2019г., като от този момент до сега в дружеството не е назначаван нов управител, нито има данни наследниците на Р. К. да са встъпвали в управлението и стопанисването на дружеството.

По делото са приложени доказателства, от които е видно, че синът на починалата Р. К., В. К. е подал на 04.11.2019г. сигнал до Окръжна прокуратура [населено място] за прекратяване на търговското дружество. Такъв сигнал е подаден и от директора на териториалното поделение до Районна прокуратура - С. З. на 04.11.2019 г.

Въз основа на постъпилите сигнали по предявен е иск от Окръжна прокуратура - [населено място] е постановено Решение №182 от 17.06.2020 г. по т.д. № 18/2020 г. по описа на Старозагорският окръжен съд, Търговско отделение за прекратяване на търговското дружество [фирма] с ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], общ. К., обл. С. З., [улица] правно основание по чл. 155, т. 3 от ТЗ. За да се произнесе съдът е установил, че дружество [фирма] е вписано в търговския регистър при Агенция по вписванията на 26.01.2016 година. От представеният по делото препис-извлечение от Акт за смърт №34 от 06.02.2019 г., едноличният собственик на капитала и управител на дружеството Р. В. К. е починала на 05.02.2019 г. Видно от удостоверение за наследници изх. №1 от 02.11.2019 г. наследници по закон на К. са: В. И. К. - син и Д. И. К. - дъщеря. По партидата на дружеството в Търговския регистър при Агенция по вписванията след смъртта на Р. К. няма подадено заявление и не е извършено вписване на нови обстоятелства - назначаване на нов управител, както и не е поискано от наследниците на починалия управител продължаване на дейността на дружеството. Установено е, че синът на починалата Р. К., В. К. е изявил нежелание за продължаване на дейността на дружеството, а Д. К., дъщеря на управителката на [фирма] е направила отказ от наследство, вписан в Районен съд [населено място]. При установената фактическа обстановка Окръжният съд е приел, че са налице предпоставките на чл. 154, ал. 1, т. 5 от ТЗ за прекратяване на търговското дружество, тъй като дейността му противоречи на закона. Бездействието на наследниците в продължение на повече от три месеца е довело до състояние на дружеството, несъответстващо на изискванията на ТЗ и са налице основанията на чл. 155, т. 3 във вр. с чл.157, ал. 1 от ТЗ за прекратяване на [фирма]. Решението е влязло в законна сила на 21.07.2020 г.

С обжалваното Разпореждане № О-23-000-00-01367278/07.02.2020г. на Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ С. З., на основание чл.40, ал.3 от КСО и чл.47, ал.1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/, на Д. С. К. е отказано отпускане на парично обезщетение за отглеждане на малко дете по чл.53. За да откаже да отпусне на жалбоподателката отпускане на обезщетение за отглеждане на малко

дете, административният орган е счел, че към датата, от която се иска изплащането му – 27.12.2019г., последната няма работодател, който да ѝ разреши отпуска по чл.164, ал.1 от КТ, тъй като собственикът на [фирма] - Р. К. е починал на 05.02.2019 г.

С Решение № Ц1040-23-9/ 15.04.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. З., е оставена без уважение жалбата на Д. С. К. срещу Разпореждане № О-23-000-00-01367278/07.02.2020г. на Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ С. З..

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

При преценката за законосъобразност на административния акт на основанията по чл. 146 от АПК, съдът счита, че решението и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентни органи, в надлежната форма, при спазване на процесуалните правила, при спазване на материалноправните разпоредби и при съобразяване с целта на закона.

Съдът намира, че оспорваното решение се явява валиден административен акт, който е издаден в надлежна писмена форма от оправомощен орган, в кръга на неговата материална и териториална компетентност. В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие с материалния закон.

За да откаже да отпусне на жалбоподателката отпускане на обезщетение за отглеждане на малко дете, административният орган е счел, че към датата, от която се иска изплащането му – 27.12.2019г., последната няма работодател, който да ѝ разреши отпуска по чл.164, ал.1 от КТ, тъй като собственикът на [фирма] - Р. К. е починал на 05.02.2019 г.

Съгласно чл.53, ал.1 от КСО след изтичане срока на обезщетението за бременност и раждане, през време на допълнителния платен отпуск за отглеждане на дете до навършване на 2-годишната му възраст, на майката се изплаща месечно парично обезщетение в размер, определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване.

Право на парично обезщетение по чл. 53 от КСО имат само осигурените лица. С нормата на § 1, ал. 1, т. 3 от допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е дадена легална дефиниция на понятието "осигурено лице" – физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4 а, ал. 1 от КСО, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО изрично определя момента, от който възниква осигуряването - денят, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 и продължава до прекратяването ѝ. Тоест, лицето следва добросъвестно да участва в осигурителното правоотношение и обуславящото го такова трудово-правно правоотношение, за да придобие право на парично обезщетение. В конкретния случай и с оглед наличните по административната преписка доказателства - данните, съдържащи се в информационната система на НОИ и тези, видни от Търговския регистър: липсата на осигурителни вноски за продължителен период от време, както и липсата на управител на дружеството са наличните доказателства, които налагат

извода, че жалбоподателката не е осигурено лице и за нея не е възникнало правото на парично обезщетение по смисъла на по чл. 53 от КСО. Безспорно е установена липсата на осигурителни вноски, а необходимите за изплащане на обезщетението документи са представени след смъртта на управителя на дружеството. Налице е основанието по чл. 157, ал. 1 от ТЗ - дружеството, в което капиталът се притежава от едно физическо лице, се прекратява със смъртта му, ако не е предвидено друго или наследниците не поискат да продължат дейността. Предвиденото в чл. 157, ал. 1 от ТЗ основание за прекратяване на едноличното търговско дружество, ако едноличният собственик на капитала е физическо лице и то почине, действа автоматично. Това означава, че след смъртта на едноличния собственик на капитала Р. К., въз основа на искането на единственият наследник В. К., поради липса на вписване в търговския регистър на нов управител, то дружеството е било без надлежен органен представител до вписването на съдебното решение за прекратяване на дружеството. Липсата на такъв прави ненадлежно упълномощаването на М. К. М., подала удостоверение - приложение №10 към заявление-декларация по чл. 53 КСО. Видно от заявлението за упълномощаване, налично в базата данни на НОИ, същата е упълномощена да ползва електронните услуги, предоставяни от НОИ, да подписва и да представлява с КЕП документите по чл. 14, ал. 1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /приложения №9, 10 и 11/, но не и да подписва първичните счетоводни и трудовоправни и административни документи. В случая дружеството е останало без законен представител, без възможност да взема правнорелевантни решения, както и да приема волеизявления и актове от трети лица. Налице е подаване на приложение от лице без представителна власт, а именно подалата приложение №10, М. К. М., която не е легитимирана да извърши действията от името на дружеството [фирма], а именно да разрешава отпуск на Д. К., след смъртта на законния представител. Още повече, че по силата на чл. 41 от ЗЗД представителната ѝ власт е отпаднала с прекратяването на пълномощното, което е станало със смъртта на Р. К..

Въз основа на така изложените фактически и правни съображения настоящият състав приема, че оспорените административни актове се явяват правилни и законосъобразно постановени, а предявената срещу тях жалба да бъде оставена без уважение като неоснователна.

Водим от горното, Административен съд София град, III отделение, 55 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. С. К. от [населено място] срещу Решение № Ц1040-23-9/15.04.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. З., с което е оставена без уважение жалбата на Д. С. К. срещу Разпореждане № О-23-000-00-01367278/07.02.2020г. на Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ С. З., като неоснователна.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

